

סיפורי מעשיות - בוקר שבת קודש
פרשת במדבר – ערב חג השבועות – תשע"ט

בשבת קודש בבוקר פרשת במדבר בקידושא רבא דיבר מהר"י נ"י דיבורים נפלאים בסיפורי מעשיות של רבינו ז"ל בסיפור הבערגיר ועני מעשה י' דף ... עיין שם.

פתח מהר"י נ"י, רבינו ז"ל ממשיך לספר: ואחר שנלקחה בת הקיסר מן הקיסר, כנ"ל, היתה הקיסרית מקוננת ומכה ראשה בכתל על אבדת בתה, והיתה מצערת בדברים מאד את הקיסר, שעל ידי גסותו אבד את הבחור הנ"ל, ועתה אבד בתם (ואמרה): הלא היא היתה כל המזל והצלחה שלנו, ואבדנו אותה ומה יש לי עוד היום? והיתה מצערת אותו מאד. ובודאי גם אליו בעצמו היה צר מאד על אבידת בתו, ועוד היתה הקיסרית מצערת ומכעסת אותו מאד, ונעשו קטטות וכעסים ביניהם. והיתה מדברת לו דברים רעים, עד שהכעיסה אותו מאד, עד אשר אמר לשלחה. ובאמת בענין שלום בית מוהרא"ש כותב בקונטרס "יום הנישואין" שכשמתחתנים צריכים לקבל על עצמם שכל מה שיארע להם הן לטוב והן לרע שזה שייך לשניהם, והם שותפים שווים בכל מה שקורה, ולא להטיל את האשמה אחד על השני, ופה אנו רואים שהיה כאן הפגם הזה שזרקו האשמה אחד על השני, עד שנהרס הבית, וזה לימוד עמוק שצריכים לזכור לבל להטיל האשמה אחד על השני, ותמיד לחזק אחד את השני אפילו בהמצבים הכי קשים, וכן הוא לענין אם חס ושלום קורה שבן אחד יוצא לתרבות רעה, אסור להגיד לו שאינו יכול יותר לחזור להבית של ההורים, כי הילד צריך להרגיש שיש לו מקום אחד שהוא תמיד יכול לחזור אליו, ושההורים אוהבים אותו.

והושיב דינים, ופסקו לשלחה, ושלחוה, (שקורין פאר שיקט): ופה רואים שזילזל בשלום בית, עד כדי כך שגירש את אשתו, ולכן עכשיו מתחיל לעבור עליו הצרות שלו.

אחר כך היה הקיסר שולח למלחמה, ולא היה מצליח, כי מאחר שזילזל באשתו, וגירשה, לכן התחיל להפסיד במלחמותיו, כי כל ההצלחה של האדם תלוי בשלום בית, וכן כל העשירות של האדם תלוי באשתו, וכמו שאמרו חכמינו הקדושים (בבא מציעא נ"ט.) 'אוקירו לנשייכו כי היכי דתתעתרו', [תכבדו ותייקרו את נשותיכם כדי שתהיו עשירים], כי על ידי האשה זוכים לשפע רוחני וגשמי, כי היא שומרת על האדם, והרגע שהתגרש נשאר בלא חומה, ולכן מן השמים התחיל להפסיד גם מה שהיה לו. ולכן כאשר שלח במלחמה רק הפסיד. וזה עולה גם ברוחניות על מלחמת היצר וחיילותיו, כי מאחר שלא היה לו יותר אשה המגינה עליו, לא היה יכול לנצח מלחמת היצר שלו, כי כשאין לו שלום בית, אין לו כח להתגבר נגד היצר וחיילותיו, ולכן התחיל להפסיד מלחמותיו ברוחניות.

והיה תולה הדבר באיזה יעדניראל, שבשביל שעשית כך על ידי זה אבדת המלחמה. ושלח אותו. אחר כך שלח עוד למלחמה, ולא הצליח. ושלח עוד יעדניראלין (הינו פר שיקט), וכן שלח כמה יעדניראלין. וכן עשו. ושלחו את הקיסר, והשיבו את הקיסרית, והיא נהגה המדינה: כי כשאדם אינו נמצא באמת אזי הוא יתלה את כל כשלונותיו באנשים אחרים, ולא ירצה להודות שהוא בעצמו האשם בדבר, תמיד ימצא איזה תירוץ שבשביל ההוא וההוא קרה מה שקרה, רק לא בעצמו לבד. אבל איש כשר באמת תמיד יחשוב לעצמו 'אולי אני האשם בדבר'? 'אולי אני צריך לחזור בתשובה'?

וסיפר מהר"י נ"י סיפור נורא מה שהיה אצל הרב אלפנדרי זצ"ל שהאדמו"ר ממונקאטש ה"מנחת אלעזר" זי"ע רצה מאד לפגוש אותו, והיה מנסה כמה פעמים לנסוע לארץ ישראל בכדי לפגוש אותו, וכל פעם דחה אותו הרב אלפנדרי שעוד לא יבא עכשיו, עד שלבסוף הרשה לו לבא בסוף ימיו, [ויש כאלו שמשווים את הסיפור שלו כמו הנסיעה של הבעל שם טוב הקדוש אל האור החיים הקדוש] והיה הרב אלפנדרי יותר ממאה שנה, ונכנס ה"מנחת אלעזר" אליו, והוציאו את כל הגבאים מהחדר, ודיבר עמו לבד, רק הגבאי שלו ניסה להקשיב מתוך סדק קטן של הדלת שהשאיר אותה פתוח בסדק דק מאד, ושמע איך שה"מנחת אלעזר" שואל את הרב אלפנדרי "אימתי קאתי מר" מתי יבא המשיח? ענה הרב אלפנדרי זצ"ל "יש אנשים שמונעים את המשיח מלבא", אזי התחיל ה"מנחת אלעזר" לבכות ושאל את הרב "שהרב יגיד לי אם אני לא מהאנשים שמונעים את המשיח מלבא"... רואים מזה מה זה צדיק אמיתי, הוא לא מאשים את זה או זה, הוא מיד בודק בעצמו אם הוא בעצמו אינו מהאנשים שמונעים את המשיח. וכך הוא מדת יראי השם לעשות לעצמו חשבון הנפש האם אני לא מונע את משיח מלבא.

אבל פה הקיסר זרק את האשמה על כולם, חוץ ממנו, ושכח מלעשות לעצמו החשבון הנפש, האם הוא לא אשם בכל.

וראו בני המדינה, שעושה דברים זרים: בתחלה שלח הקיסרית, אחר כך יעדניראלין, וישבו עצמן: אפשר להפך: לשלח אחר הקיסרית, ואותו ישלחו, והקיסרית תנהג המדינה. ובאנגלית אומרים פתגם, "אפשר להטעות את כולם לפרקים" וכן "אפשר להטעות כמה אנשים לתמידות", "אבל להטעות את כולם לתמידות, זה אי אפשר" כי כל אנשים אינם טיפשים, ולבסוף יתפסו ויעלו על השקר שלך, כי את כולם אי אפשר להטעות לתמידות כל הזמן. ולכן יישבו עצמן הבני מדינה אולי אפשר להיפך שישלחו אותו. וזה לימוד עמוק שהאדם לא יטיל את האשמה על הזולת, רק יבדוק את עצמו אם הוא לא הבעיה בעצמו, ואולי בגלל שהוא שחור, הוא רואה את כולם שחור.

יעזור הקדוש ברוך הוא שנזכה לחיות עם חשבון הנפש אמיתי, ונזכה לשלום בית אמיתי, ולבל נזרוק את האשמה על הזולת, רק לשפר את מעשינו תמיד, עד שנזכה להיות אנשים כשרים כרצונו יתברך באמת, אמן ואמן.

[סעודת שלישית לא התקיים ברבים עקב החג השבועות שחל אותה שנה במוצאי שבת]